

پنجشنبه ۲۷ شهریور ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۸۸۳
www.hammihaonline.ir

سرمقاله

اتحاد صهیونیسم مسیحی و یهودی

تحلیلی از **الیزابت شکمن** هرد استاد علوم سیاسی درباره نسبت اسرائیل با قرارت رادیکال از دین

دوید و دوید

درباره **ثمینه باغچه بان** که پس از دهه‌ها تلاش دیروز در تهران درگذشت

صد او سیما و اسکار؟

یادداشتی از **علی ورامینی** درباره منازعه همایون اسعدیان و پیمان جبلی

پیروزی روایت‌های انسانی

درباره نوع برخورد رسانه‌ها با شهدای غیر نظامی حمله اسرائیل به ایران

ارزیابی فعالان سیاسی و حقوقی از اقدام اخیر قوه قضائیه

گزارش حقوق ۳۰۳

استقبال از عفو معیاری

علی مجتهدزاده

حقوقدان و وکیل دادگستری

عمادالدین باقی

نویسنده و پژوهشگر حوزه حقوق بشر

عباس عبدی

روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی

علی مظفری

معاون قضایی قوه قضائیه

طی مسیر از توحید به طلسم

حجت الاسلام علوی طهرانی که در ۲۹ سال گذشته امام جماعت یک مسجد مهم در تهران بوده است، اخیراً گفته است: زمانی ۹۰ درصد پرسش‌های مردم اعتقادی بود، ولی امروز از صد سوال، صد و ده سوال! راجع به طلسم و خرافات است؛ به تعبیر او «این فاجعه است». چرا چنین شده است؟ این تغییر یک حادثه سطحی نیست، بلکه نشانه‌ی دگرگونی عمیق در نوع دینداری و چگونگی و نسبت رابطه جامعه با نهاد دین است. پرسش اصلی اینجاست: چرا این جامعه که روزگاری دغدغه خدا، معاد، اخلاق، عدالت و معنویت را داشت، اکنون به طلسم و رمالی و جادو پناه برده است؟ و پاسخ خود در این باره را هم از روحانیون می‌خواهد. جالب است که در اسلام همه این کارها به صراحت نهی و حرام اعلام شده است. یکی از دلایل مهم، شکاف میان دین رسمی با موضوعات و مسائل زندگی روزمره مردم است. وقتی مردم در مسائل واقعی خود چون خانواده، عدالت اجتماعی، مبارزه با فساد یا بحران‌های اقتصادی باسخی روشن از نهاد دین نمی‌گیرند، به سراغ خرافات و جادو و راه‌هایی می‌روند که وعده حل سریع می‌دهند. طلسم بخت‌گشایی، دعا برای رزق و روزی یا جادو برای رفع بیماری در نگاه بسیاری عملی‌تر از مباحث سنگین کلامی جلوه می‌کند. در عمل هم دیده‌اند مباحث اساسی نتیجه‌ای ملموس برای آنها نداشته است. از سوی دیگر، آموزش رسمی دینی در مدارس و رسانه‌ها بیشتر مبتنی بر کلیشه و حفظیات و معجزات بوده است. به دانش آموز و جوان یاد نمی‌دهند که پرسشگری بخشی از ایمان است. او دین را نه به عنوان نظامی عقلانی، بلکه به صورت مجموعه‌ای از احکام و شعارهای تکراری و غیرقابل تغییر و حتی خرافاتی تجربه کرده است. در نتیجه، وقتی در بحران روحی یا خانوادگی قرار می‌گیرد، به جای رجوع به استدلال دینی، به دنبال راه‌حل‌ها یا معنویت ساده و فوری می‌رود. این وضعیت هنگامی تشدید می‌شود که در فضای مجازی، فیلم‌های کوتاه و سخیف از برخی روحانیون درباره معجزات امامان و عرفا و... منتشر می‌شود که موجب وهن دین است و مردم طرفدار عقلانیت و اندیشه را بیزار از این تصورات می‌کند و دور چنین دینی را خط می‌کشند. عجیب اینکه روحانیون برجسته هم در برابر این اظهارات سخیف سکوت می‌کنند. ❧

روایت جامعه شناس ۳۰۵

خیزش اعتراضی چندوجهی

تحلیلی از **حمید رضا جلائی پور** درباره اعتراضات جوانان نپال و درس‌های آن